

18 По-новия ипотекаренъ заимодавецъ може да стъпи въ правото на по-старитъ слѣдъ като удовлетвори тѣхнитъ искания, обезпечени съ ипотека.

19. Трети лица, които придобиватъ собствеността възъ единъ заложенъ имотъ, встъпватъ въ ипотекарнитъ задължения, които лежатъ възъ тоя имотъ. Но тѣ иматъ право да освободятъ имота, слѣдъ като платятъ дълга, за обезпечение на който е той заложенъ.

20. Ако длъжникътъ, който е заложилъ имота си, не изпълни задължението, което е приелъ върху си споредъ чл. 7 и 9 на тоя законъ, заимодавецътъ има право да ходатайствува за удовлетворение на исканието си чрезъ продажбата на имота, който му е заложенъ.

Въ тоя случай се постъпва съгласно съ членове 325, 327, 331, 430, 432, 434, 435, 439, 451, 452, 454—458, 472—465, 467, 468, и 470 отъ Врѣм. Сждебни Правила.

21. Слѣдъ като се исплати дългътъ, който е обезпеченъ съ ипотека, ипотека-та се угасва.

Огасването на ипотека-та се забѣлжава въ регистра на нотариуса или мировия сѣдия, гдѣто е била записана тя и документитъ, споменати въ чл. 12 отъ тоя законъ се връщатъ на стопанина на заложения имотъ.

22. Записването на една ипотека има сила само за десетъ години; ако слѣдъ истичанието на тоя срокъ записването се не поднови, ипотека-та се счита угаснала.

23. Ипотека-та може да угасне и по взаимното съгласие на странитъ, които се договорили за нея.

24. Разносикътъ за установението на една ипотека се плащатъ отъ длъжника.

Ипотека-та служи за обезпечение както капитала тѣй и лихвитъ на дължимото количество и за сждебнитъ разности, които послѣдватъ по несвоеврѣменното удовлетворение на дълга.

25. За актоветъ, споменати въ чл. чл. 7, 10 и 14, се плащатъ беринитъ, прѣдвидени въ закона за нотариуситъ и за мировитъ сѣдии, които извършватъ нотариални дѣла.

18 Le créancier hypothécaire, venant en dernier lieu, peut acquérir le droit des anciens en satisfaisant leurs créances garanties par l'hypothèque.

19. Les tiers, qui deviennent propriétaires d'un immeuble engagé, contractent les engagements hypothécaires pesant sur l'immeuble, mais ils ont la faculté de dégager l'immeuble en payant la dette en garantie de laquelle il est engagé.

20. Si le débiteur, qui a mis en gage un immeuble, ne tient pas son engagement accepté suivant les art. 7 et 9 de cette loi, le créancier a le droit de solliciter le remboursement de sa créance, par la vente de l'immeuble engagé. Dans ce cas, il est procédé suivant les art. 325, 327, 331, 430, 432, 434, 435, 439, 451, 452, 454, 458, 472, 462, 465, 467, 468, 470 des règles judiciaires provisoires.

21. L'hypothèque s'éteint après paiement de la dette garantie. L'extinction de l'hypothèque est annotée sur le registre du notaire ou de juge de paix où a eu lieu l'enregistrement, et les documents, mentionnés dans l'article 12 de la loi, sont restitués au propriétaire du bien engagé.

22. L'enregistrement d'une hypothèque n'est valable que pour dix ans; après cette délai, elle devient nulle si elle n'est pas renouvelée.

23. L'hypothèque peut être résiliée aussi par accord mutuel des parties contractantes.

24. Les frais d'hypothèque se payent par le débiteur. L'hypothèque sert à garantir: le capital, les intérêts de la somme due, ainsi que les frais judiciaires qui seraient occasionnés par le non-paiement de la dette en temps dû.

25. La loi concernant les notaires et les juges de paix, faisant fonctions de notaire, indique la taxe à payer pour les documents relatés aux art. 7, 10 et 14.